

A TANÁCS HARMADIK IRÁNYELVE**(1990. május 14.)****a gépjárműhasználattal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről****(90/232/EGK)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság ajánlására ⁽¹⁾,

az Európai Parlamenttel együttműködve ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a legutóbb a 84/5/EGK ⁽⁴⁾ irányelvvel módosított 72/166/EGK ⁽⁵⁾ irányelvvel a Tanács rendelkezéseket fogadott el a tagállamoknak a gépjárműhasználattal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó jogszabályai közelítéséről és a felelősségbiztosításra vonatkozó kötelezettség végrehajtásáról;

mivel a 72/166/EGK irányelv 3. cikke minden tagállamnak előírja, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a biztosítás az általában a területén használt gépjárművekkel kapcsolatos polgári jogi felelősségre kiterjedjen; mivel a vonatkozó felelősség mértékét és a biztosítás tartalmi feltételeit ezen intézkedések alapján kell meghatározni;

mivel a Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányával módosított 84/5/EGK irányelv jelentős mértékben csökkentette a

tagállamokban a kötelező polgári jogi felelősségbiztosítás szintjében és tartalmában lévő eltéréseket; mivel azonban a biztosítás tartalmában még mindig jelentős eltérések vannak;

mivel a gépjárműbalesetek károsultjai számára összehasonlítható szintű bánásmódot kell biztosítani függetlenül attól, hogy a Közösségen belül a balesetek hol következnek be;

mivel egyes tagállamokban hézagok mutatkoznak a kötelező gépjármű felelősségbiztosításban különösen a gépjárművek utasai tekintetében; mivel a potenciális károsultak e különösen sebezhető kategóriájának védelme érdekében e hézagokat meg kell szüntetni;

mivel fel kell számolni minden bizonytalanságot a 72/166/EGK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése első francia bekezdése alkalmazásával kapcsolatban; mivel a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításoknak a Közösség egész területére ki kell terjednie;

mivel továbbá a biztosított fél érdekében minden biztosítási kötvénynek garantálnia kell egyszeri díj fejében minden egyes tagállamban az ottani jogszabályok szerinti biztosítási fedezetet, illetve annak a tagállamnak a jogszabályai szerinti biztosítási fedezetet, ahol a gépjármű általában található, amennyiben ez utóbbi fedezet a magasabb;

mivel a 84/5/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy minden tagállamnak létre kell hoznia, illetve feljogosítania egy szervezetet a biztosítással nem rendelkező vagy azonosítatlan gépjárművek által okozott balesetek károsultjainak kártérítése érdekében; mivel azonban az említett rendelkezés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy az e szervezet által nyújtott kártérítést kiegészítő vagy nem kiegészítő jellegű kártérítésnek tekintsék;

⁽¹⁾ HL C 16., 1989.1.20., 12. o.

⁽²⁾ HL C 304., 1989.12.4., 41. o. és
HL C 113., 1990.5.7.

⁽³⁾ HL C 159., 1989.6.26., 7. o.

⁽⁴⁾ HL L 8., 1984.1.11., 17. o.

⁽⁵⁾ HL L 103., 1972.5.2., 1. o.

mivel azonban a biztosítással nem rendelkező jármű által okozott baleset esetén egyes tagállamokban a károsultnak kell bizonyítania, hogy a felelős fél nem képes kártérítést fizetni, illetve a kártérítés megfizetését elutasítja, mielőtt igényével e szervezethez fordulhatna; mivel e szervezet a károsultnál könnyebben indíthat keresetet a felelős fél ellen; mivel ennél fogva nem engedhető meg, hogy e szervezet a károsultnak előírja, hogy amennyiben kártérítésre jogosult, neki kelljen megállapítania, hogy a felelős fél nem képes vagy nem szándékozik fizetni;

mivel a fent említett szervezet és a felelősségbiztosítást nyújtó biztosító közötti azon vita esetében, hogy melyikük nyújtson kártérítést a baleset károsultjának, a károsultnak fizetendő kártérítés késedelmének elkerülése érdekében a tagállamoknak kell biztosítaniuk, hogy e felek valamelyike legyen elsőként köteles a kártérítés megfizetésére a vita rendezéséig;

mivel a gépjárműbalesetek károsultjai esetenként nehezen tudják megállapítani annak a biztosítóvállalkozásnak a nevét, amely biztosítást nyújt a balesetben érintett gépjárműre; mivel az ilyen károsultak érdekében a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy ezen adatot azonnal rendelkezésre bocsássák;

mivel a gépjárművek felelősségbiztosításával foglalkozó előző két irányelvet, e megfontolásokra tekintettel, egységes módon ki kell egészíteni;

mivel az ilyen jellegű kiegészítés, amely nagyobb mértékű védelmet biztosít a biztosítottaknak és a balesetek károsultjainak, még nagyobb mértékben elősegíti a Közösség belső határainak átlépését és ennél fogva a belső piac megvalósulását és működését; mivel ennek következtében a fogyasztóvédelem magas szintjét kell alapul venni;

mivel a Szerződés 8c. cikkének feltételei értelmében figyelembe kell venni az erőfeszítés azon mértékét, amelyet egyes, eltérő fejlettségű gazdaságoknak kell elérniük; mivel ennél fogva egyes tagállamoknak átmeneti megoldásokat kell biztosítani annak érdekében, hogy az ezen irányelv egyes rendelkezései fokozatosan kerülhessenek végrehajtásra,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 84/5/EGK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdése sérelme nélkül a 72/166/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett biztosítás a gépjármű vezetője kivételével kiterjed valamennyi utasnak a gépjárműhasználatból eredő személyi sérülésével kapcsolatos felelősségre.

Ezen irányelv alkalmazásában a „gépjármű” fogalmát a 72/166/EGK irányelv 1. cikke határozza meg.

2. cikk

A tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak biztosítására, hogy a gépjárművek használatával kapcsolatos kötelező

gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések:

- fedezetet nyújtsanak egyszeri díjfizetés alapján a Közösség teljes területére, és
- ugyanannak az egyszeri díjnak az alapján minden egyes tagállamban biztosítsák a saját jogszabályai alapján megkövetelt fedezetet, illetve annak a tagállamnak a jogszabálya alapján megkövetelt fedezetet, ahol a gépjármű általában található, amennyiben ez a fedezet a magasabb.

3. cikk

A 84/5/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (4) bekezdésének első albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A tagállamok azonban nem engedhetik meg a szervezet számára, hogy a kártérítés kifizetését attól tegye függővé, hogy a károsult bármely módon igazolja, hogy a felelős személy nem képes kártérítést fizetni, vagy azt megtagadja.”

4. cikk

Amennyiben vita támad a 84/5/EGK irányelv 1. cikke (4) bekezdésében említett szervezet és a felelősségbiztosító között arról, hogy melyiknek kell kártérítést nyújtania a károsultnak, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy e felek valamelyikét kijelöljék elsőkénti kötelezettnek arra, hogy a károsultnak késedelem nélkül kifizesse a kártérítést.

Amennyiben később megállapításra kerül, hogy a kártérítés egészét vagy egy részét a másik félnek kellett volna megfizetnie, e másik fél ennek megfelelően megtéríti a kifizetést teljesítő fél által nyújtott összeget.

5. cikk

(1) A tagállamok elfogadják a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a közúti balesetben érintett felek haladéktalanul megbizonyosodhassanak arról, hogy melyik biztosítóvállalkozás nyújt fedezetet a balesetben érintett gépjármű használatából fakadó felelősség esetén.

(2) A Bizottság legkésőbb 1995. december 31-ig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé e cikk (1) bekezdésének végrehajtásáról.

Amennyiben szükséges, a Bizottság a Tanács elé terjeszti szükséges javaslatait.

6. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy legkésőbb 1992. december 31-ig megfeleljenek ezen irányelv rendelkezéseinek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak alóli kivételként:

- a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság valamint a Portugál Köztársaság 1995. december 31-ig tehet eleget az 1. és 2. cikk rendelkezéseinek,
- Írország a motorkerékpárok pótlásán utazó utasai tekintetében 1998. december 31-ig, az egyéb gépjárművek tekintetében 1995. december 31-ig tehet eleget az 1. cikk, és ugyancsak 1995. december 31-ig a 2. cikk rendelkezéseinek.

7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1990. május 14-én.

a Tanács részéről

az elnök

D. J. O'MALLEY
